

[Niels Mørk.]

lige så vel som inden for andre erhvervs- grene kan konkurrere frit. Jeg kan ikke se andet, end at den tilbudsgivende, som ønsker at sikre sig et stykke arbejde, som han i øvrigt har økonomisk magt til at gennemføre, skulle have lov til at indgive sit tilbud med den pris, han selv finder rigtig, og at bygherren på den anden side skulle have adgang til at antage hans tilbud, såfremt han ønskede det, uden at skulle behøve at diskutere dette spørgsmål med andre. Så vidt mig bekendt findes der heller ikke noget andet område inden for erhvervslivet, som lovligt har opretholdt licitationsreguleringer.

Der er sikkert også dem, der er forbavset over den stilling til fri konkurrence, som flertallet i licitationskommissionen har taget sammen med de såkaldte liberale partier, når man ved, at det er disse partier og det private erhvervslivs organisationer, der altid fremhæver den fri konkurrences store vel-signelser for forbrugerne. Jeg skal slet ikke komme ind på, hvad der i denne forbindelse kan siges i relation til samme partiers og organisationers stilling til byggeriets og huslejens liberalisering og frigivelse.

Med disse bemærkninger kan jeg anbefale lovforslaget til en velvillig behandling, idet jeg dog vil understrege, at vi er meget lyd-høre og meget åbne for at gå endnu videre, end lovforslaget giver udtryk for ad den vej, der fører til helt fri konkurrence på dette økonomisk så betydningsfulde område. Jeg håber, at vi i det kommende udvalg kan nå til enighed om en ordning, der ikke som den bestående bygger på 30ernes kriseforhold, men en ordning som er mere i pagt med nutidens store økonomiske aktivitet inden for bygge- og anlægsvirksomheden.

Guldborg: Jeg kan på venstres vegne give tilslutning til en velvillig behandling af lovforslaget. Vi må konstatere, at det lovforslag, der nu foreligger, og som altså støttes af et flertal inden for den kommission, der nu har arbejdet fra 1955 til 1962 med sagen,

på mange områder, således som det allerede er blevet nævnt af den ærede ordfører for socialdemokratiet, betyder en forbedring og en liberalisering af konkurrenceforholdene inden for denne så vigtige sektor af erhvervslivet, og det er naturligt, at vi derfor gerne vil gå ind i forhandlingerne om dette lovforslag.

Jeg vil også gerne sige, at der behøver ikke at herske nogen mystik, hvad man ligesom kunne høre i indlægget fra det ærede medlem hr. Niels Mørk, med hensyn til spørgsmålet om liberale synspunkter i denne forbindelse. Boligspørgsmålet er et afgørende spørgsmål, og selvfølgelig — det synes jeg man må kunne sige sig selv — løser man ikke spørgsmålet om at få en tilstrækkelig og god fri konkurrence ind på dette område alene ved en lovgivning, der regulerer licitationsbestemmelserne.

Jeg synes ikke, man behøver at undre sig over, at der er særlige problemer på dette område. Det kan være ret let, ligesom mindretallet i kommissionen har givet udtryk for, at sige, at man i og for sig ville foretrække en afskaffelse af enhver form for særregler på dette område. Vi vil med interesse inødesse, om mindretallet også vil være indstillet på at tage de fulde konsekvenser af denne betragtning. Vort synspunkt er jo nemlig det, at når et så vigtigt erhvervs-mæssigt område som dette mere end noget andet har været øvelsesområde for socialdemokratiske erhvervspolitiske teorier og mere end noget andet har været underkastet reguleringer og restriktioner og er blevet benyttet som et erhvervsområde, der i virkeligheden skulle bære reguleringerne af vanskelighederne i samfundsøkonomien i stort omfang, så kan man vel ikke undre sig over, at dette erhvervs struktur har fået sit præg deraf. Derfor kan man vel ikke sådan uden videre ændre, fordi erhvervet nu er i den stilling, det er, og vi kan i denne forbindelse vel særligt tænke på de mange mindre håndværksvirksomheder, som navnlig har det problem, at de i første omgang i de drøftelser, der har været, har måttet hen-